

BÀI ĐỌC 1:

TÔI YÊU BUỔI TRƯA

Buổi sáng rất nhiều người yêu nó, yêu màn sương lãng mạn, yêu sự sống đang hồi sinh, yêu bầu không khí trong lành mát mẻ...

Buổi chiều, ngọn gió mát thổi nhẹ, hoàng hôn với những vệt sáng đỏ kì quái, khói bếp cùng với làn sương lam buổi chiều... Những điều này tạo nên một buổi chiều mà không ít người yêu thích.

Tôi thích buổi sáng và cũng thích buổi chiều, nhưng tôi còn thích cái mà mọi người ghét: buổi trưa. Có những buổi trưa mùa đông ấm áp, buổi trưa mùa thu nắng vàng rớt mật rất nên thơ, buổi trưa mùa xuân nhẹ, êm và dễ chịu. Còn buổi trưa mùa hè, nắng như đổ lửa, nhưng chính cái buổi trưa đổ lửa này làm tôi yêu nó nhất.

Trưa hè, khi bước chân lên đám rơm, tôi thấy mùi rơm khô ngai ngái, những sợi rơm vàng óng khoe sắc, tôi thấy thóc đã khô theo bước chân đi thóc của bố mẹ tôi. Rồi bố mẹ cứ thức trông thóc mà chẳng dám nghỉ trưa. Nhờ buổi trưa này mà mọi người có rơm, củi khô đun bếp, nhờ buổi trưa này mà thóc được hong khô, mọi người no ấm, và hơn tất cả, nhờ buổi trưa này mà tôi hiểu ra những nhọc nhằn của cha mẹ tôi và của những người nông dân một nắng hai sương. Tôi yêu lắm những buổi trưa mùa hè!

(Theo Nguyễn Thùy Linh)

CÂU HỎI

Câu 1. Bạn nhỏ trong bài cho rằng nhiều người yêu buổi sáng vì lí do gì?

Câu 2. Theo bạn nhỏ, nhiều người yêu buổi chiều vì lí do gì?

Câu 3. Thời gian bạn nhỏ yêu thích nhất là lúc nào? Lí do quan trọng nhất để bạn nhỏ yêu thích nhất thời điểm đó là gì?

Câu 4. Em hãy nêu nội dung chính của bài?

BÀI ĐỌC 2:

TÔI ĐÃ TRỞ VỀ TRÊN NÚI CAO

Chúng tôi đi ngược về phía mặt trời. Mặt trời đang ở phía sau dãy núi kia, mới chỉ thấy những tia nắng hình nan quạt hắt lên. Con đường đầy những vết chân dê càng lúc càng dốc, những con bọ gậy bò lổm ngổm trên đám lá vàng ướt sũng sương đêm. Càng lên cao rừng càng âm u. Ở những cánh rừng như thế này trời tối khi nào đám trẻ mãi chơi không kịp biết. Trên đầu, tán cây ken dày khít, ong bay vù vù.

Và đây, tôi đang đứng trên đỉnh của một trong những ngọn đồi hùng vĩ nhất Tây Côn Lĩnh. Gió lồng lộng thổi như muốn cuốn tôi bay lên cao... Và kia, oà ra trước tôi, xanh rợp, tím ngắt, bàng bạc trắng, dập dềnh như những con sóng là cả triền núi môn môn ngải đắng vừa thức dậy từ sương mù. Tôi lao vào đấy, úp mặt lên nó, một trạng thái nửa mê nửa tỉnh, tựa hồ quay về những năm tháng rất xa. Những năm tháng mà có lúc tưởng như nó chỉ còn phảng phất trong cuộc sống cuồn cuộn chảy, dữ dội vật lộn hôm nay. Tôi gặp cha tôi ở đây. Ông vẫn cường tráng, vạm vạp, tôi rúc vào ông như một con gấu non...

Tôi đã trở về nơi tôi sinh ra, nơi mặt trời lên muộn nhất và đi ngủ sớm nhất. Tôi đã trở về trên núi cao.

(Đỗ Bích Thủy)

CÂU HỎI

Câu 1. Càng lên cao thì tác giả thấy rừng như thế nào ?

Câu 2. Vì sao tác giả cho rằng: ***“Ở những cánh rừng như thế này trời tối khi nào đám trẻ mãi chơi không kịp biết.”***?

Câu 3. Tác giả như gặp lại những gì khi trở về quê hương?

Câu 4. Vùng núi Tây Côn Lĩnh, nơi tác giả sinh ra có đặc điểm gì?

BÀI ĐỌC 3:

NHỮNG CÁNH BUÒM

Phía sau làng tôi có một dòng sông lớn chảy qua. Bốn mùa sông đầy nước. Mùa hè, sông đỏ lựng phù sa với những con lũ dâng đầy. Mùa thu, mùa đông, những bãi cát non nổi lên, dân làng tôi thường xới đất, tria đỗ, tra ngô, kịp gieo trồng một vụ trước khi những cơn lũ năm sau đổ về.

Tôi yêu con sông vì nhiều lẽ, trong đó một hình ảnh tôi cho là đẹp nhất, đó là những cánh buồm. Có những ngày nắng đẹp trời trong, những cánh buồm xuôi ngược giữa dòng sông phẳng lặng. Có cánh màu nâu như màu áo của mẹ tôi. Có cánh màu trắng như màu áo của chị tôi. Có cánh màu xám bạc như màu áo bố tôi suốt ngày vất vả trên cánh đồng. Những cánh buồm đi như dong chơi, nhưng thực ra nó đang đẩy con thuyền chở đầy hàng hóa. Từ bờ tre làng, tôi vẫn gặp những cánh buồm lên ngược về xuôi. Lá cờ nhỏ trên đỉnh cột buồm phấp phới trong gió như bàn tay tí xíu vẫy vẫy bọn trẻ chúng tôi. Còn lá buồm thì cứ căng phồng như ngực người không lò đẫy thuyền đi đến chốn, về đến nơi, mọi ngã mọi miền, cần cù, nhẫn nại, suốt năm, suốt tháng, bất kể ngày đêm.

Những cánh buồm chung thủy cùng con người vượt qua bao sóng nước, thời gian. Đến nay, đã có những con tàu to lớn, có thể vượt biển khơi. Nhưng những cánh buồm vẫn sống cùng sông nước và con người.

Theo Băng Sơn

CÂU HỎI

Câu 1. Suốt bốn mùa, dòng sông có đặc điểm gì?

Câu 2. Màu sắc của những cánh buồm được tác giả so sánh với cái gì?

Câu 3. Câu văn nào trong bài tả đúng một cánh buồm căng gió?

Câu 4. Vì sao tác giả nói những cánh buồm chung thủy cùng con người?

BÀI ĐỌC 4:

BUỔI SÁNG MÙA HÈ TRONG THUNG LŨNG

Rừng núi còn chìm đắm trong màn đêm, trong bầu không khí đầy hơi ẩm và lạnh lạnh, mọi người đang ngon giấc trong những chiếc chăn đơn. Bỗng một con gà trống vỗ cánh phành phạch và cất tiếng gáy lanh lảnh ở đầu bản. Tiếp đó, rải rác khắp thung lũng, tiếng gà gáy râm ran. Máy con gà rừng trên núi cũng thức dậy gáy te te. Trên mấy cây cao cạnh nhà, ve đua nhau kêu ra rả. Ngoài suối, tiếng chim cuốc vọng vào đều đều... Bản làng đã thức giấc. Đó đây, ánh lửa hồng bập bùng trên các bếp. Ngoài bờ ruộng đã có bước chân người đi, tiếng nói chuyện rì rầm, tiếng gọi nhau í ới.

Tầng sáng, vòm trời cao xanh mênh mông. Gió từ trên đỉnh núi tràn xuống thung lũng mát rượi. Khoảng trời sau dãy núi phía đông ửng đỏ. Những tia nắng đầu tiên hắt chéo qua thung lũng, trải lên đỉnh núi phía tây những vệt sáng màu lá mạ tươi tắn... Ven rừng rải rác những cây lim đã trở hoa vàng, những cây vải thiều đã đỏ ối những quả... Nắng vàng lan nhanh xuống chân núi rồi rải vôi lên đồng lúa. Bà con xã viên đã đổ ra đồng cấy mùa, gặt chiêm. Trên những ruộng lúa chín vàng, bóng áo chàm và nón trắng nhấp nhô, tiếng nói tiếng cười nhộn nhịp vui vẻ.

Mặt trời nhô dần lên cao. Ánh nắng mỗi lúc một gay gắt. Dọc theo những con đường mới đắp, vượt qua chiếc cầu gỗ bắc qua con suối, từng tốp nam nữ thanh niên thoăn thoắt gánh lúa về sân phơi. Tiếng cười giòn tan vọng vào vách đá.

(Hoàng Hữu Bội)

CÂU HỎI

Câu 1. Bài văn tả cảnh ở đâu? Lúc nào?

Câu 2. Lúc bản làng thức giấc, có hình ảnh nào là rõ nét nhất?

Câu 3. Câu văn nào trong bài tả cảnh bà con nông dân lao động rất vui?

Câu 4. Em hãy nêu nội dung chính của bài văn trên.

BÀI ĐỌC 1 (GV):

TÔI YÊU BUỔI TRƯA

Buổi sáng rất nhiều người yêu nó, yêu màn sương lãng mạn, yêu sự sống đang hồi sinh, yêu bầu không khí trong lành mát mẻ...

Buổi chiều, ngọn gió mát thổi nhẹ, hoàng hôn với những vệt sáng đỏ kì quái, khói bếp cùng với làn sương lam buổi chiều... Những điều này tạo nên một buổi chiều mà không ít người yêu thích.

Tôi thích buổi sáng và cũng thích buổi chiều, nhưng tôi còn thích cái mà mọi người ghét: buổi trưa. Có những buổi trưa mùa đông ấm áp, buổi trưa mùa thu nắng vàng rớt mật rất nên thơ, buổi trưa mùa xuân nhẹ, êm và dễ chịu. Còn buổi trưa mùa hè, nắng như đổ lửa, nhưng chính cái buổi trưa đổ lửa này làm tôi yêu nó nhất.

Trưa hè, khi bước chân lên đám rơm, tôi thấy mùi rơm khô ngai ngái, những sợi rơm vàng óng khoe sắc, tôi thấy thóc đã khô theo bước chân đi thóc của bố mẹ tôi. Rồi bố mẹ cứ thức trông thóc mà chẳng dám nghỉ trưa. Nhờ buổi trưa này mà mọi người có rơm, củi khô đun bếp, nhờ buổi trưa này mà thóc được hong khô, mọi người no ấm, và hơn tất cả, nhờ buổi trưa này mà tôi hiểu ra những nhọc nhằn của cha mẹ tôi và của những người nông dân suốt đời một nắng hai sương. Tôi yêu lắm những buổi trưa mùa hè !

(Theo Nguyễn Thùy Linh)

CÂU HỎI

Câu 1. Bạn nhỏ trong bài cho rằng nhiều người yêu buổi sáng vì lí do gì?

(Có màn sương lãng mạn, sự sống đang hồi sinh. Có bầu không khí trong lành, mát mẻ.)

Câu 2. Theo bạn nhỏ, nhiều người yêu buổi chiều vì lí do gì?

(Có ngọn gió mát thổi nhẹ, có ánh sáng hoàng hôn. Có khói bếp cùng với làn sương lam)

Câu 3. Thời gian bạn nhỏ yêu thích nhất là lúc nào? Lí do quan trọng nhất để bạn nhỏ yêu thích nhất thời điểm đó là gì?

(Nhờ buổi trưa hè mà bạn nhỏ hiểu được nỗi nhọc nhằn của cha mẹ và của những người nông dân suốt đời một nắng hai sương.)

Câu 4. Em hãy nêu nội dung chính của bài?

(Ca ngợi những người nông dân suốt đời một nắng hai sương và thấm thía một nỗi biết ơn họ.)

BÀI ĐỌC 2 (GV):

TÔI ĐÃ TRỞ VỀ TRÊN NÚI CAO

Chúng tôi đi ngược về phía mặt trời. Mặt trời đang ở phía sau dãy núi kia, mới chỉ thấy những tia nắng hình nan quạt hắt lên. Con đường đầy những vết chân dê càng lúc càng dốc, những con bọ gậy bò lổm ngổm trên đám lá vàng ướt sũng sương đêm. Càng lên cao rừng càng âm u. Ở những cánh rừng như thế này trời tối khi nào đám trẻ mãi chơi không kịp biết. Trên đầu, tán cây ken dày khít, ong bay vù vù.

Và đây, tôi đang đứng trên đỉnh của một trong những ngọn đồi hùng vĩ nhất Tây Côn Lĩnh. Gió lồng lộng thổi như muốn cuốn tôi bay lên cao... Và kia, oà ra trước tôi, xanh rợp, tím ngắt, bàng bạc trắng, dập dềnh như những con sóng là cả triền núi môn môn ngãi đấng vừa thức dậy từ sương mù. Tôi lao vào đấy, úp mặt lên nó, một trạng thái nửa mê nửa tỉnh, tựa hồ quay về những năm tháng rất xa. Những năm tháng mà có lúc tưởng như nó chỉ còn phảng phất trong cuộc sống cuồn cuộn chảy, dữ dội vật lộn hôm nay. Tôi gặp cha tôi ở đây. Ông vẫn cường tráng, vạm vạp, tôi rúc vào ông như một con gấu non...

Tôi đã trở về nơi tôi sinh ra, nơi mặt trời lên muộn nhất và đi ngủ sớm nhất. Tôi đã trở về trên núi cao.

(Đỗ Bích Thủy)

CÂU HỎI

1/ Càng lên cao thì tác giả thấy rừng như thế nào ?

(*Rừng càng âm u.*)

2/ Vì sao tác giả cho rằng : “Ở những cánh rừng như thế này trời tối khi nào đám trẻ mãi chơi không kịp biết.” ?

(*Vì rừng rất nhiều cây, tán cây chen dày khít che hết ánh mặt trời.*)

3/ Tác giả như gặp lại những gì khi trở về quê hương ?

(*Những năm tháng rất xa và người cha kính yêu.*)

4/ Vùng núi Tây Côn Lĩnh, nơi tác giả sinh ra có đặc điểm gì ?

(*Mặt trời lên muộn nhất và đi ngủ sớm nhất.*)

BÀI ĐỌC 3 (GV):

NHỮNG CÁNH BUỒM

Phía sau làng tôi có một dòng sông lớn chảy qua. Bốn mùa sông đầy nước. Mùa hè, sông đỏ lựng phù sa với những con lũ dâng đầy. Mùa thu, mùa đông, những bãi cát non nổi lên, dân làng tôi thường xới đất, tria đỗ, tra ngô, kịp gieo trồng một vụ trước khi những cơn lũ năm sau đổ về.

Tôi yêu con sông vì nhiều lẽ, trong đó một hình ảnh tôi cho là đẹp nhất, đó là những cánh buồm. Có những ngày nắng đẹp trời trong, những cánh buồm xuôi ngược giữa dòng sông phẳng lặng. Có cánh màu nâu như màu áo của mẹ tôi. Có cánh màu trắng như màu áo của chị tôi. Có cánh màu xám bạc như màu áo bố tôi suốt ngày vất vả trên cánh đồng. Những cánh buồm đi như dong chơi, nhưng thực ra nó đang đẩy con thuyền chở đầy hàng hóa. Từ bờ tre làng, tôi vẫn gặp những cánh buồm lên ngược về xuôi. Lá cờ nhỏ trên đỉnh cột buồm phấp phới trong gió như bàn tay tí xíu vẫy vẫy bọn trẻ chúng tôi. Còn lá buồm thì cứ căng phồng như ngực người không lồ đẩy thuyền đi đến chón, về đến nơi, mọi ngã mọi miền, cần cù, nhẫn nại, suốt năm, suốt tháng, bất kể ngày đêm.

Những cánh buồm chung thủy cùng con người vượt qua bao sóng nước, thời gian. Đến nay, đã có những con tàu to lớn, có thể vượt biển khơi. Nhưng những cánh buồm vẫn sống cùng sông nước và con người.

(Theo Băng Sơn)

CÂU HỎI

Câu 1. Suốt bốn mùa, dòng sông có đặc điểm gì ?

(Bốn mùa sông đầy ắp nước)

Câu 2. Màu sắc của những cánh buồm được tác giả so sánh ví gì?

(Màu áo của những người thân trong gia đình.)

Câu 3. Câu văn nào trong bài tả đúng một cánh buồm căng gió?

(Lá buồm căng phồng như ngực người khổng lồ...)

Câu 4. Vì sao tác giả nói những cánh buồm chung thủy cùng con người?

(Vì những cánh buồm gắn bó với con người từ bao đời nay)

BÀI ĐỌC 4 (GV):

BUỔI SÁNG MÙA HÈ TRONG THUNG LŨNG

Rừng núi còn chìm đắm trong màn đêm, trong bầu không khí đầy hơi ẩm và lạnh lạnh, mọi người đang ngon giấc trong những chiếc chăn đơn. Bỗng một con gà trống vỗ cánh phành phạch và cất tiếng gáy lạnh lạnh ở đầu bản. Tiếp đó, rải rác khắp thung lũng, tiếng gà gáy râm ran. Mấy con gà rừng trên núi cũng thức dậy gáy te te. Trên mấy cây cao cạnh nhà, ve đua nhau kêu ra rả. Ngoài suối, tiếng chim cuốc vọng vào đều đều... Bản làng đã thức giấc. Đó đây, ánh lửa hồng bập bùng trên các bếp. Ngoài bờ ruộng đã có bước chân người đi, tiếng nói chuyện rì rầm, tiếng gọi nhau í ới.

Tầng sáng, vòm trời cao xanh mênh mông. Gió từ trên đỉnh núi tràn xuống thung lũng mát rượi. Khoảng trời sau dãy núi phía đông ửng đỏ. Những tia nắng đầu tiên hắt chéo qua thung lũng, trải lên đỉnh núi phía tây những vệt sáng màu lá mạ tươi tắn... Ven rừng rải rác những cây lim đã trở hoa vàng, những cây vải thiều đã đỏ ối những quả... Nắng vàng lan nhanh xuống chân núi rồi rải vôi lên đồng lúa. Bà con xã viên đã đổ ra đồng cấy mùa, gặt chiêm. Trên những ruộng lúa chín vàng, bóng áo chàm và nón trắng nhấp nhô, tiếng nói tiếng cười nhộn nhịp vui vẻ.

Mặt trời nhô dần lên cao. Ánh nắng mỗi lúc một gay gắt. Dọc theo những con đường mới đắp, vượt qua chiếc cầu gỗ bắc qua con suối, từng tốp nam nữ thanh niên thoăn thoắt gánh lúa về sân phơi. Tiếng cười giòn tan vọng vào vách đá.

(Hoàng Hữu Bội)

CÂU HỎI

Câu 1: Bài văn tả cảnh ở đâu? Lúc nào?

Cảnh một bản làng miền núi trong thung lũng, vào lúc trời sắp sáng.

Câu 2: Lúc bản làng thức giấc, có hình ảnh nào là rõ nét nhất?

Ánh lửa hồng bập bùng trên các bếp.

Câu 3: Câu văn nào trong bài tả cảnh bà con nông dân lao động rất vui?

Trên những ruộng lúa, bóng áo chàm và nón trắng nhấp nhô, tiếng nói cười nhộn nhịp vui vẻ.

Câu 4: Em hãy nêu nội dung chính của bài văn trên.

Bài văn tả cảnh buổi sáng mùa hè trong thung lũng. Cảnh đẹp và hoạt động nhộn nhịp của đồng bào miền núi trong buổi sáng mùa hè.

Duyệt của BGH

Người ra đề

Nguyễn Duy Thế

Nguyễn Thị Bích Hiền